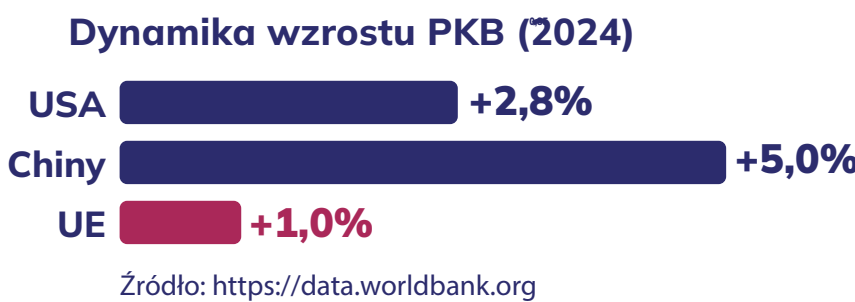
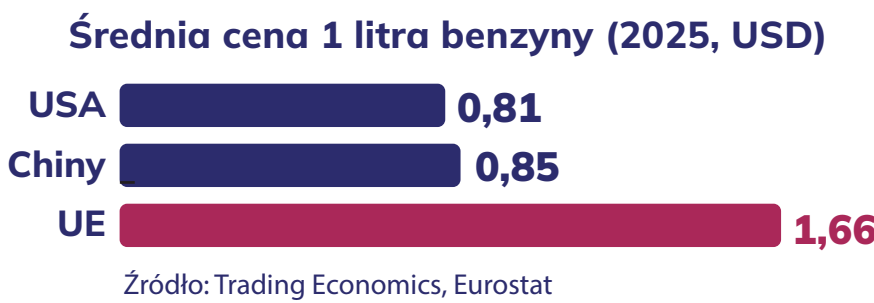
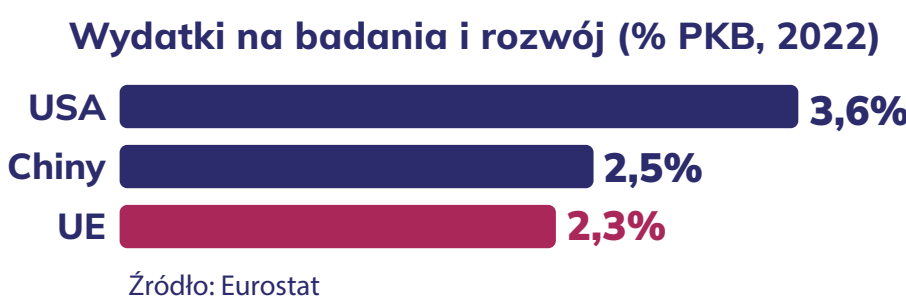
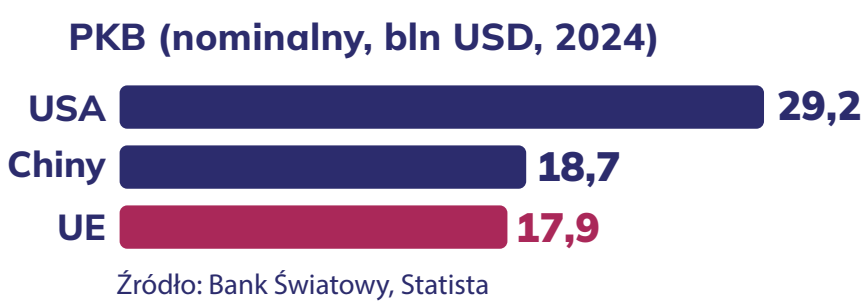

Przywracanie suwerenności państw członkowskich

► Obecny stan UE — kryzys demokracji i tożsamości

Rosnąca władza instytucji unijnych nad państwami członkowskimi prowadzi do stopniowego ograniczania suwerenności narodowej, demokracji przedstawicielskiej, pluralizmu poglądów, wolności gospodarczej i rozwoju, a także do ingerencji w sferę rodziny oraz bezpieczeństwo wewnętrzne.

Konkurencyjność UE

Jak UE sama odbiera sobie przewagi nad USA i Chinami

★ Ideologiczne regulacje kontra zdrowy rozsądek

Zamiast tworzyć warunki do rozwoju, Bruksela mnoży zakazy i normy, które dławią przedsiębiorczość i podnoszą koszty produkcji.

★ Zielony Ład bez bilansu zysków i strat

Pod hasłem ekologii, UE wprowadza drakońskie podatki i limity, które niszczą produkcję i coraz bardziej uzależniają Europę od importu surowców i produktów przemysłowych.

★ Biurokracja zamiast strategii

Zamiast jednej spójnej polityki przemysłowej – tysiące formularzy, raportów i certyfikatów. W efekcie Europa traci tempo rozwoju.

A Deficyt demokracji w UE

Najważniejsze instytucje UE (Komisja Europejska czy Trybunał Sprawiedliwości) działają bez bezpośredniego mandatu obywateli, a proces decyzyjny jest nieprzejrzysty. Parlament Europejski nie reprezentuje spójnej wspólnoty politycznej, co osłabia jego legitymację.

TSUE coraz śmielej ingeruje w obszary, w których państwa członkowskie nigdy nie rzekły się suwerenności — nakazuje m.in. uznawanie „homomażeństw”, wpisywanie do rejestru stanu cywilnego płci zadeklarowanej zamiast biologicznej. Z kolei dzięki mechanizmowi warunkowości wypłat unijnych funduszy oraz tzw. kamieniom milowym Komisja coraz głębiej ingeruje w proces uchwalania budżetów państw członkowskich.

B Podważanie suwerenności narodowej

Unia rozszerza swoje kompetencje poza traktaty, ograniczając zasadę subsydiarności. Państwa tracą kontrolę nad kluczowymi obszarami, co osłabia ich suwerenność.

C Ograniczanie swobód

Pod hasłem walki z dyskryminacją, z mową nawiąsici i „dezinformacją” ogranicza się wolność słowa i sumienia. W efekcie Unia staje się potężnym instrumentem służącym do narzucania europejskim społeczeństwom ideologii marginalizujących tradycyjne wartości.

D Nadużywanie pojęcia „wartości europejskich”

UE posługuje się ogólnymi hasłami jak różnorodność czy pluralizm, dystansując się od dziedzictwa narodowego i chrześcijańskiego. Prowadzi to do erozji kulturowej różnorodności Europy.

E Unia osłabia bezpieczeństwo Europy

Polityka azylowa Unii oraz orzecznictwo TSUE otworzyły drzwi masowej imigracji z krajów Azji i Afryki, co generuje napięcia społeczne i zagrożenia dla bezpieczeństwa wewnętrznego. Zamiast integracji powstają odrębne, zamknięte społeczności, które niejednokrotnie kwestionują prawo i obyczaje państw przyjmujących.

► Dwa alternatywne scenariusze — porównanie

Nowy model współpracy europejskiej można zbudować w oparciu o jeden z dwóch scenariuszy, a mianowicie o: „Powrót do korzeni” lub „Nowy początek”. Scenariusz „Powrót do korzeni” przewiduje reformę istniejących ram prawnych Unii Europejskiej poprzez decentralizację, deregulację i

★ Dlaczego Wielki Reset?

Powszechnie mówi się o kryzysie egzystencjalnym UE. Zwolennicy federalizacji czy centralizacji twierdzą, że odpowiedzią jest przyspieszenie integracji. Jednak proces ten trwa od dekad i sam przyczynił się do obec-

nych problemów. Rozwiązania należy szukać w powrocie do podstaw: suwerenności narodowej, demokratycznych rządów prawa, przedstawicielskiej demokracji, pomocniczości, wolnego rynku i wolności słowa. ★

Przeczytaj raport

Propozycja dwóch scenariuszy reform instytucjonalnych na rzecz nowej UE przedstawiona przez Kolegium Macieja Korwina (MCC) i Instytut Ordo Iuris. Ten raport ma być narzędziem decyzji — nie manifestem bez alternatywy — i zaproszeniem do publicznej debaty oraz aktywnego udziału obywateli w kształtowaniu przyszłości Europy.

SCENARIUSZ I „Powrót do korzeni”		SCENARIUSZ II „Nowy początek”	
	Zachowanie UE, ale ograniczenie jej do podstawowych funkcji: współpracy gospodarczej i koordynacji. Państwa odzyskują kontrolę nad kluczowymi obszarami polityki, a centralizacja zostaje zatrzymana. Poza wspólnym rynkiem współpraca ma charakter dobrowolny.		Zastąpienie obecnej UE nową organizacją opartą na suwerennych państwach. Bez elementów federalnych: ma ułatwiać współpracę tylko tam, gdzie jest to korzystne, bez narzucania rozwiązań.
	Stopniowa reforma obowiązujących traktatów UE poprzez przywrócenie zasady pomocniczości oraz realnej kontroli państw członkowskich nad zakresem integracji. Kluczowe jest wprowadzenie możliwości rezygnacji z wybranych polityk (opt-out) jako reguły oraz ograniczenie kompetencji Komisji Europejskiej i Parlamentu Europejskiego. Zmiany mają charakter ewolucyjny.		Całkowite rozwiązanie obecnych struktur i wynegocjowanie nowego traktatu.
	UE przekształca się w Europejską Wspólnotę Narodów, opartą na suwerennych państwach. Decydujący głos należy do rządów, a instytucje wspólnotowe pełnią wyłącznie rolę pomocniczą. Współpraca opiera się na konsensusie, a prawo unijne nie stoi ponad konstytucjami krajowymi.		Nowa organizacja ma wyłącznie charakter międzyrządowy, bez struktur ponadnarodowych. Nie jest federacją, lecz klasyczną organizacją międzynarodową. Instytucje pełnią jedynie funkcje konsultacyjne i koordynacyjne, bez realnej władzy nad państwami.
	W kluczowych sprawach obowiązuje jednomyślność, a każde państwo zachowuje prawo weta. Zapobiega to dominacji największych krajów i zapewnia równowagę między członkami, niezależnie od ich potencjału gospodarczego czy demograficznego.		Państwa przystępujące do organizacji przyjmują nienegocjowalny zestaw zasad związanych z funkcjonowaniem wspólnego rynku. Udział w pozostałych obszarach współpracy ma charakter dobrowolny i zależy wyłącznie od decyzji państw członkowskich.
	Rola Trybunału Sprawiedliwości UE i Parlamentu Europejskiego zostaje wyraźnie ograniczona. TSUE nie rozstrzyga sporów wykraczających poza kompetencje UE, a Parlament pełni głównie funkcję doradczą. Głównymi ośrodkami decyzyjnymi stają się Rada Europejska i Rada UE, reprezentujące demokratycznie wybrane rządy państw członkowskich.		Tworzone są zupełnie nowe, mniejsze i elastyczne instytucje o charakterze międzyrządowym. Ich zadaniem jest wyłącznie ułatwianie współpracy, bez ingerencji w sprawy wewnętrzne państw. Działają wyłącznie w ramach mandatów nadanych przez rządy narodowe, bez samodzielnych kompetencji ponadnarodowych.
	Oba scenariusze odrzucają wizję „superpaństwa” oraz model federalny, oparty na centralizacji i rozbudowanej biurokracji. Kluczowym założeniem jest prymat suwerenności narodowej nad strukturami ponadnarodowymi oraz odejście od ideologizacji polityk unijnych. Przyszłość współpracy europejskiej ma opierać się na dobrowolności i praktycznej kooperacji.		Oba scenariusze sprzeciwiają się federalizacji, ideologicznej presji i nadmiernej centralizacji w Europie. Wspólnym mianownikiem jest uznanie suwerenności narodowej za fundament współpracy oraz przekonanie, że integracja powinna służyć realnym interesom państw, a nie celom ponadnarodowych struktur.
	Możliwy do wdrożenia w ramach obecnych struktur prawnych UE, pod warunkiem jednomyślnej zgody państw na rewizję traktatów. Wymaga porozumienia politycznego między rządami oraz trwałej presji społecznej na ograniczenie biurokracji i centralizacji. Wariant realistyczny, lecz długofalowy.		Możliwy w warunkach poważnego kryzysu politycznego lub gospodarczego albo trwałego braku konsensusu co do reformy UE. Wymaga szerokiego poparcia społecznego i odwagi politycznej. Choć radykalny, nie wymaga jednomyślności wszystkich państw.
Cel		Cel	
Metoda		Metoda	
Ustrój		Ustrój	
Decyzyjność		Decyzyjność	
Instytucje		Instytucje	
Podobieństwa		Podobieństwa	
Warunki realizacji		Warunki realizacji	